

Veiem, primerament, què és el que té de pagar a una Companyia d'Assegurances un home sà, a l'edat de 30 anys, que és la que podem dir-ne edat òptima, per a ingressar-hi. En aquestes condicions, la Companyia asseguradora exigeix per a un segur de vida entera a primes vitalícies (la forma de segur igual a la nostra) el 2'61 per cent del capital assegurat, o sigui que, per assegurar 10,000 pessetes, ha de pagar una prima anual de 261 pessetes sense comptar les pòlisses, timbres i altres impostos de l'Estat.

Veiem ara les dades de la Mutual del passat mes de març, i fixem-nos en el promig més alt, que correspon al primer grup, que per tenir més temps d'existència i major número d'inscrits, té també més garanties d'estabilitat i d'apropament a lo normal; doncs, bé, el promig mesal d'aquest Grup és el de 7'79 pessetes, o sigui una prima anual de 93'48 pessetes. La diferència és tan extraordinària (prop de 300 per cent), que no calen pas comentaris; diferència que és més gran encara en realitat, ja que, com fa notar cada mes el BUTLLETÍ, aquells promitjos queden considerablement reduïts, amb les condonacions de derrames que cada any acorda l'Assemblea de Delegats.

Aquesta diferència és encara molt més notable en edats superiors, ja que, com és natural, les primes són més crescudes. Per exemple, als 35 anys, és de 297 pessetes, als 40 anys de 343, i així successivament. Ja sé que en aquestes edats hem de pagar, a la Mutual, la quota de compensació (7 pessetes als 35 anys i 50 pessetes als 40), però l'import de la mateixa repartit en els 25, 30 o més anys que podem viure bo i estant inscrits a la Mutual, representa una quantitat irrisòria, que no cal tenir en compte. De la quota de garantia, crec que ni cal fer-ne esment, perquè, com tothom sap, és una forma de facilitar el pagament en el cas que hi haguessin moltes defuncions, perquè els socis no hagin de pagar més que la derrama màxima (20 pessetes).

Contra d'aquests resultats numèrics podria objectar-se, no obstant, que essent la Mutual molt jove encara, aquestes dades poden variar molt quan envelleixi i hi hagin més sinistres, per mort dels seus actuals components; però, això, que resultaria cert en una Companyia d'Assegurances, no ho és en el nostre cas, ja que en aquella tothom hi entra jove perquè les primes són més reduïdes, mentre que a la Mutual n'hi han entrat de totes

edats, motiu pel qual creiem que no variaran molt aquests promitjos, i, encara que fos així, la diferència és tan desproporcionada, que no és fàcil que puguin arribar mai a la meitat d'aquells, el que indica ben clarament els avantatges econòmics que la Mutual Mèdica ens proporciona.

Però és que la nostra forma de segur té un avantatge que la fa superior a qualsevol altre, i aquest és la valorització real i efectiva del capital assegurat, en tots temps i circumstàncies, cosa que no pot garantir cap Companyia d'Assegurances, si no és amb una sobreprima molt crescuda. En efecte, suposem, per un moment que un de nosaltres té fet un segur a una Companyia per valor de 10,000 pessetes, i que, per una guerra o altra causa, ve una depreciació de la moneda, tal com ha passat a França o a Alemanya; aquell de nosaltres que es trobés en aquest cas, al morir, deixaria als seus fills unes 2,000 pessetes efectives en el cas de França, i una quantitat imaginària, tan sols, en el cas d'Alemanya.

La Mutual Mèdica, basada en el valor de renda del nostre treball, que com a cosa viva és susceptible de contínues i successives modificacions i adaptacions al medi econòmic, ens assegura, en el cas d'una depreciació monetària, la quantitat equivalent al capital assegurat, ja que el valor del nostre treball aniria augmentant en progressió ascendent a mida que la depreciació de la moneda anés accentuant-se en progressió inversa.

Qualsevol de nosaltres que tingui una participació de Vida, en cas que la desvalorització de la moneda fos d'un 50 per cent, per exemple, com que el valor del nostre treball doblaria automàticament, no seria cap estorsió l'import de les quotes per a que els nostres fills cobressin 20.000 pessetes a la nostra mort, o sigui un capital equivalent al valor que abans tenien les 10.000.

Anem a examinar, finalment, quins desavantatges té la nostra Mutual enfront d'una Companyia d'Assegurances. Sols dues són, al nostre modest entendre, i totes dues poden quedar anul·lades amb un sol mot d'ordre: *Entusiasme*. Efectivament, la solidesa de la Mutual està en aquesta paraula, de tal manera que, sense ell, la vida li fóra impossible. Actualment no n'hi manca, encara que no tot el que fóra de desitjar, i més endavant, anys a venir, no podem creure que les generacions de metges venidors siguin tan suïcides que la deixin morir per falta d'entusiasme. Aquesta possibilitat no